

Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.

Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

---

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Kleinschmid ... Ad
Exequias quas ... Zachariae Sitmanno, I.U.D. marito carissimo vidua moestissima
paratas cupit, Omnes omnium ordinum Academiae cives invitat ... : [P.P.
Rostochii sub Sigillo Rectoratus Die 26. Februarii. M.DC.XXXVIII.]**

Rostochii: Kilius, 1638

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774758538>

Druck   Freier Zugang

Kleinschmid, J.,

in

Z. S i t m a n n .

Rostock, 1638.

9.

Universitäts
Bibliothek
Rostock

[http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn774758538/phys_0002](http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774758538/phys_0002)

DFG

Universitäts
Bibliothek
Rostock

[http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn774758538/phys_0003](http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774758538/phys_0003)

DFG

PROGRAMMA

Quo
Rector Universitatis Rosto-
chiensis

JOHANNES KLEIN,

SCHMID, J. U. D. &

AD EXEQUIAS

quas

CLARISSIMO VIR

Dn. ZACHARIAE

SITMANNO, J. U. D.

marito carissimo vidua moestissima
paratas cupit,

Omnes omnium ordinum Academiæ & cives
invitat, hora prima in templo
Jacobæo.

ROSTOCHII,

Litteris NICOLAI KILII, Acad. Typograph.

ANNO M DC XXXVIII.

Democritus ille Adyentes crebro,
& vehementi risu, apud suos cives in
suspitionem venerat, quasi mente sa-
na satis prædictus non esset: ideo illi
Hippocratem non isto solum tempo-
re, sed alijs omnibus consequentibus,
medicorum principem honorificè accepitum roga-
runt, ut huic malo medicinam afferret, atq; sanam æ-
grotanti mentem restitueret. Quibus rogantibus,
vir divinus haud gravatè morem gessit, & ex Demo-
erito, (præmissis alijs, ad quæ ille, ut prudentem de-
cebat, respondit) percontatus est, quæ causa tam sa-
pè, tam effusa videret: neq; enim res paulo ante ab se
memoratas risu dignas esse, mortem videlicet homi-
nis, morbum, infaniam, melancholiā, cædem, aut
aliud quid ejus generis pejus, vel etiam ex adverso,
nuptias, festos dies, liberorum procreationem, divi-
tias, honores, imperia, & similia, quæ ille omnia risu
digna putaret, atq; exciperet. Cui ille præter alia
hoc quoq; respondit, tantum abesse, ut ipse sit repre-
hensione dignus, ut Hippocrates quoq; gratias ei sit
acturus. οὐν ὁν ποιοῦσθαι τὰ ἀπούσαται φιλοτιμέμενοι
τρέσσεται μηδενὸς αἰχνα πάντες αἴσθησι τὸν βίον αὐτοῖς ποιεῖν
λατῶν αἰχνα δικηνύτες. ubi cognovissē, quanto studio omnes
homines, ad ea, quæ nullo studio digna sunt, agenda conten-
dunt, & in ijs quæ risu digna sunt consectetur vitam consu-
munt: Et paulo post, Duas, inquit, mei risus caulas
existimas bona & mala: At ego solum hominem si-
deo amentia quidem plenum, recte factis vacuum, in
omnibus

15
1 tibis / S.
1x/1j
S.
1/r 1/r 1:
1/c 1/c
omnibus consilijs pueriliter agentem, nullius utilitatis gratia immenso labores tolerantem, terræ fines, & infinitos recessus argenti, & auri comparandi gratia, immoderatis cupiditatis perabigrantem, & nunquam ab his comparandis cessantem, semper vero ad copiam tumuluantem, ne sica destituatur, pudore suffundatur, quod felix non dicatur, & quæ sequuntur longe pulcherrima lectuq; dignissima, quæ divinus ille senes incredibiliter suavionismo persequitur
persequitur in Epist: ad Damagerum. Habemus igitur, & risum Democriti, & ejus causam: Quid vero si Gelasinus ille ab inferis in lucem redeat, & nostros mores, nostras actiones inspiciat, num aliud facturus esset, quam quod olim fecisse diximus? Non quod vita humana sit per se yisu digna: sed quod actiones nostræ hoc præsertim tempore, quod ante oculos est, ita comparatæ sint, ut yisum vel invito extorqueant. Liberos gigni videmus, & educari, qua spe ut adulti, divites, honorati, potentes fiant; atqui in dubio est, an voti simus compotes futuri, etiamsi vivant; si vero vivere desinunt, flatus oritur, querela, indignatio, quod sumptus, labores, molestiae tot irritæ ceciderint: Imo ut adulti pietatem, virtutem, modestiam colant, eruditifiant, quid ergo? neq; Deum à teneris metuere, neq; parentes revereri, neq; magistris obedire, neq; proximum amare, neq; veritati, candori, sinceritatistudere, sed alia omnia facere, à teneris docentur. Qui repit in purpura, qui delicatis cibis, ad ambas usq; artes quotidie repletur, quia leam & otim sectatur, quia is ratione, ad frugalitatem ac temperantiam perducatur? Ea si Democritus videat, nonne rideat? Adulorum vero, quæ studia vi-

A 2

tam

tam occupant? Nostra ipsorum ut vineta cædamus,
litigare discimus, convitiari, nugari; alij porant, pro-
cantur, in sepulchri titulos alij laborant: Sic vita tru-
ditur, mors obicit interim quæ cum ita sint, quidni,
ut risum Democriticum effugiamus, ab ætate prima,
discimus, id in quo præcipuum sapientiam esse collo-
catam Psalmooraphus testatur: ut morte in discamus
meditari, quæ & ipsa Philosophia nostræ summa est.
Quod si faceremus, ut tela prævisa minus nocent, ita
mortis conspectus minus inopinatus, minnisq; mole-
lestus nobis continget, quovis tempore, quacunq;
ætate. Nisi enim quovis talpa, cæciores sumus, tor
nobis exemplum ante oculos posita ex omni ætate
inculcantur, ut si eos claudamus, aures tamen ad præ-
ficarum vocem, & campanarum strepitum claudere
non possimus. In quibus, ante hos quatuor, vel
quinq; dies, unum habuimus viri, tribus annis mi-
nus, nonagenarij: nunc habemus itidem viri, sed qui
vix tertiam illius partem absolvit. Is est D. Z A-
CHARIAS SITMAN, qui 21. hujus Februa-
rij mortem cum vita, annectius vitam cum morte
commutavit, & hanc operam sibi debitam à nobis
postulat. Is natus est Luneburgi Anno 1607. circa S. Mar-
tini festum. Pater ei fuit ZACHARIAS SITMAN
rei æconomicæ, in illustri prefectura Boitziburgensi admini-
strator solertissimus per ipsos viginti annos: qua cum esset fi-
deliter, ac laudabiliter defunctus, Lunenburgum se contulit,
ac matrimonium contraxit, cum honestissima, lectissimaq;
virgine ANNAM WIBBEN cui pater erat, hujus nostri
defuncti avus HANS WIBBE civis ea in urbe, & merca-
tor primarius, mater vero ANNAM SCHULTE Nen-
stri defuncti avia. Ista ANNA marito suo ZACHARIE,

181. 2

18

14

1#1r

12/1c

12/1T

in

in florenti matrimonio sex liberos peperit, ANNAM, que
Clarissimo & Expeſtantissimo Viro Dn. WILHELMO
SCHMIDT, Medicine Doctori, & Physico Lunenburgensi,
MAGDALENAM que Dn. JOHANOWDORF,
Lunenburgi feliciter nupserunt, Dn. HENRICUM Bar-
dowicensem Canonicum CATHARINAM, que ad annum
atatis duodecimum pervenit quidem, sed instar flosculi imma-
ture mortua, exstincta est: ZACHARIAM, hunc nostrum,
& ANTONIUM qui adhuc in vita calibe superat, &
scitur aura Etherea. Horum sex librorum pater Dn. ZA-
CHARIAS in Senatoria dignitate vixit, & commendato
Ædilitatis munere laudabiliter defunctus est usq; ad finem vi-
te, quem Anno 1611. pium, & beatum sortitus est: Uxor per
aliquot annos superstes ante septennium maritum secuta.
Avus paternus Dn. ANTONIUS SITMAN Haken-
burgensis Ecclesie pastor in Marchia, ita ei praeſuit, ut pium,
fidelem, vigilantem, minimè mercenarium decebat. Ex his
parentibus natum parentes à primo ſtu in pietatis viam du-
xerunt S. S. Beatissimi lavacro Ecclesie Christiane inſerfe-
runt, pie & probè educarunt, ludo litterario commendarunt,
non publicè tamen ſed & privatim recte inſtituit, ac diligenter
erudiri curarunt, quo in cursu cum annos aliquot
transgredi ex patria Brufwigam est missus, ut in Schola Ca-
thariana, qua domi caperat, promoveret, ubi in tertium usq;
annum commoratus est, neq; parva studiorum ſuorum incre-
menta cepit. Jam ſtudijs Academicis maturus videbatur,
cum, quæ ut eo felicius persequeretur, primo Witebergam, de-
inde Lipsiam concesſit: tandem ad nos Rostochium venit, &
aliquot annis commoratus Helmestadium ad Inclytam Julianam
ſe contulit, & supremos in ueriusq; juris studio honores petiit,
imperavit, usq; ornatus ad nos rediit, ea fortuna arq; omne,
ut primariam lectissimamq; fūminam ELISABETHAM

A 8 HANE

H. ANE N. Amplissimi & consuleissimi Viri Dn. IHO-
MÆ LINDEMANNI p.m. professoris hac in Academia
eximij ac Verbis Syndici benemeriti viduam relietam diuine
providentia nutu ambiret, eamq. Anno 1630. die 10. Februarij
pitu Christiano sibi conjugem legitimo matrimonio copularet.
Quod conjugium feliciter quidem auspiciatus est cum divina
benedictione prolem in eo masculam suscepit, deinde nomen
lam, sed in ipso vita limine extinctam, dicit autem triennio
fuit. Siquidem antea non semel correptus dicit, nunc vero
perh[ic] emaciatus morbo cedere, & manus dare coactus est; ita
tamen ut patientiam Christiano homine dignam toro decubi-
tus tempore exerceret, ad migrandum ex hoc seculo compone-
ret, ac vanitatum secularium plane oblitus, aeterna vita pos-
sessionem & fruitionem desideraret: quæ sibi plenus die 21. Fe-
bruarij inter 5. & 6. matutinam vitam finie, atq. in manus
Christi animam commendatam exhalavit. Sane prolixa
non est viri ... historiæ, sed quæ nos pro-
lixe tamen instruat, de vita pie & recte instituenda:
Pietatis ille studiosus, & eruditio[n]is, fortunæ secun-
dæ sensit indulgentiam: Nam & parentibus natus
honestissimis, & literis præsertim Juridicis eruditus,
opes adeptus est, & honores, primum Doctorales,
deinde Matrimoniales: Sed quam brevis, eorum u-
sus, quanto cum ægritudinis adjunctæ temperamen-
to conditus? Quid igitur affectamus infirmi, spes
longas & magnas: quarum etiam si, competes fra-
mus, usus tamen quam diuturnus, sincerus, & con-
staus foeturus sit coronamus? Rideat ista Democri-
tus aliquis, tanquam studio nulla digna. At Chri-
stiani in meliori Schola Spiritus S. eruditis vitæ nostræ
fragilitatem potius deploremus, ut omnes vitæ no-
stræ non annos tantum, sed ipsos etiam dies & horas
suspectas

XI fore
/ d / Dr. v. p.
/ d / durauit,
/ ac nequidem sati-
commoda valetu-
dine isto triennio
fuit.

ignor
/ o
/ e

12
suspectas habeamus, quasi finem nobis vita allatu-
ras, & una rerum quas cupide affectavimus, quibus-
que affectandi vitam transegimus. Sed illi quidem
bene est, felicem ex hac viva fragili, & laboriosa e-
gressum adepto, viduae relictae vicem jure dolemus,
qua post primum illud vulnus animi, hoc alterum
sentire coacta est: Dolemus vicem relicti filioli, qui
cum verbis non possit, lachrymis & ejulatum deside-
rium parentis indicabit. Dolemus vicem propin-
quorum, qui haud dubie plurima sibi gaudia, ex diu-
turna ejus vita promiserunt. Verum hi omnes animum
afflictum solatiis Christianis erigent, in quibus vel
principium est, Dei recte & provide disponentis vo-
luntas, & vita aeterna, a Christo Redemptore facta,
promissio. Illi enim quis reluctetur, huic quis non
confidat? Neq; nostra Cives Academic i opera nihil
ad eam rem proderit. Ornamentum, ordinis ille no-
stri fuit non minimum, neq; vulgare: familia in quam
lege, & via matrimoniali pervenit, bene de nobis me-
rita est hodieq; meretur. Viduae jam secundi viri o-
bitu sauciatae dolor, aliquae plures causae postulant, ut
frequentes ad hujus funeris deductionem compar-
mus, quae fiet hora prima in templo Jacobeo, in quo
ut compareatis hora dicta, omnis & singulos hortor,
atq; invito. P.P. Rostochij sub Sigillo Rectoratis Die
26. Februarij. M. DC. XXXVIII.

13
14
15

Universitäts
Bibliothek
Rostock

[http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn774758538/phys_0013](http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774758538/phys_0013)

DFG

Universitäts
Bibliothek
Rostock

[http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn774758538/phys_0014](http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774758538/phys_0014)

DFG

Universitäts
Bibliothek
Rostock

[http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn774758538/phys_0016](http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774758538/phys_0016)

DFG

tam occupant? Nostra ipsorum ut vinci
litigare discimus, convitiari, nugari; al-
cantur, in sepulchri titulos alij laborant
ditur, mors obcessit interim quæ cum ita
ut risum Democriticum effugiamus, ab
discimus, id in quo præcipuum sapienti-
catam Psalmooraphus testatur: ut mor-
meditari, quæ & ipsa Philosophiæ nostri
Quod si faceremus, uti tela prævisa mi-
mortis conspectus minus inopinatus, n-
lestus nobis continget, quovis tempo-
ratae. Nisi enim quovis talpa, cæcio-
nobis exemplum ante oculos posita ei-
ncludingantur, ut si eos claudamus, aures t-
ficarum vocem, & campanarum strepi
non possimus. In quibus, ante hos
quinq; dies, unum habuimus viri, tri-
nus, nonagenarij: nunc habemus itide
vix tertiam illius partem absolvit.

CHARIAS SITMAN, qui 21.
rij mortem cum vita, annexius vita
commutavit, & hanc operam sibi de-
postulat. *I*natus est Luneburgi Anno 16
rini festum. Pater ei fuit ZACHARIAS
rei æconomicae, in illustri perfectura Boitzib
strator solertiſsimus per ipſos viginti annos:
deliter, ac laudabiliter defunctus, Lunenburg
ac matrimonium contraxit, cum honestissima
virgine ANNAM WIBBEN cui pater ei
defuncti avus HANS WIBBE civis ea in
tor primarius, mater vero ANNAM SO-
stri defuncti avia. Ista ANNA marito

